

lige område. Jeg tror, at holdningerne hos den nuværende regering er rigtige.

Princippet på side 2 i rapporten er jo vældig fornuftige og væsentlige, men så bliver man alligevel lidt beskæmmet, og jeg spørger: Er det en prioriteret rækkefølge? For selv om ikke alt kan gøres op i penge, og selv om de andre principper er rigtige, så er økonomi alligevel det første ord i den prioriteringsliste over de fire emner dér. Det er lidt ærgerligt. Det kan sikkert nok forsvares, at det er sådan, men alligevel bliver man lidt skuffet over, at det er det, der nævnes først.

Og så kan man jo overveje, om man ikke allerede på det sted blandt de dér fire fornuftige principper skulle have nævnt forsigtighedsprincippet, som jo nævnes længere henne i rapporten.

Jeg bladrer lidt videre i rapporten. På side 3 synes jeg måske nok at fremskridtet lovprises i lidt for høje og måske lidt for optimistiske toner. Og så indeholder de følgende sider jo meget om, hvor vigtigt det er, at man gør noget i EU-sammenhæng, og der er ingen tvivl om, at der skal internationalt samarbejde til for at sætte rammer omkring de ting her og sikre, at de bliver udnyttet på den rigtige måde, og dér er EU jo selvfølgelig det nærliggende forum for os at arbejde med disse ting i; det er vi helt enige om.

Jeg kom til at tænke på, men det passer måske slet ikke her: Hvor er egentlig miljøgarantien henne i den her sag? Kan den bruges til noget i den sammenhæng her?

Så kom jeg også til side 6, hvor der stod om denne her task force, som flere også har nævnt. Nu ved jeg ikke rigtig, om task force ikke kan oversættes til dansk uden at fylde flere linjer. Det burde vi vel egentlig kunne øve os i. Det tror jeg det kan. Det lyder så militærisk, task force, selv om jeg godt ved, at det er det ikke.

Så er der det med terminatorgenet, som har været nævnt af flere, og som jo har det problem, at det begrænser farmerens ret, farmer's privilege; det er igen sådan, vi siger det på udenbysk. Men der er jo altså også den anden fordel ved terminatorgenet, at det kan forhindre en spredning, som er utilsigtet, og som vi ikke synes om. Og sådan er det med så mange ting inden for det vanskelige område her, at det er svært at finde ud af, om man skal bruge det negativt eller positivt.

Så står der – jeg tror, det er på side 10 – at genteknologien kun skal accepteres, hvis den

anvendes på en måde, der er til kvalitativt gevinst for mennesker, samfund og den levende natur. Det er vi fuldstændig enige i. Men i praksis er det bevisbyrden, der giver problemet, altså det er et spørgsmål om at tro eller ikke tro. Princippet bør betyde, at teknologien kun accepteres, hvis det på overbevisende måde er godtgjort, at der ved den påtænkte anvendelse er denne kvalitative gevinst for mennesker, samfund og den levende natur. Det er ikke nok, at det ikke er modbevist, at anvendelsen gavner; også her gælder forsigtighedsprincippet.

Så kommer jeg helt over på side 15, og dér står der, at regeringen vil lægge op til en forskningspolitik vedrørende de samfundsmæssige og humanistiske aspekter af bio- og genteknologien. Det lyder spændende, men det er ikke så forfærdelig konkret, og jeg vil gerne spørge, om ministeren har et bud på at uddybe en lille smule mere, hvad det er, man tænker på dér.

Og så er der det her forslag om at nedsætte yderligere et etisk råd. Det er jeg faktisk skeptisk over for; jeg synes egentlig, vi har etiske råd nok. Kunne de ikke lige så godt få den opgave med her klart formuleret i deres kommissorium? Og så tænker jeg, de skal have lidt flere ressourcer med, for jeg tror faktisk, at deres sekretariat i øjeblikket døjer med at overkomme det, som de egentlig skal, fordi de skal løse så mange opgaver, som ministerierne pålægger dem, at de måske ikke får tid til at løse de opgaver, som de etiske råds medlemmer i virkeligheden ønsker at få diskuteret.

Men selv om de skulle have lidt flere midler med, synes jeg, at det alligevel må være billigere og mere overskueligt end at etablere yderligere et sekretariat og yderligere en organisation, også med de afgrænsningsmuligheder, der bliver mellem sådan nogle organisationer.

Så er der ideen om et borgerpanel. Det synes jeg også virker vældig spændende; det bør bestemt afprøves. Det er nærliggende at tro, at man på den måde kan styrke debatten om problematikken i en mere kvalitativ retning. Jeg tror, det var SF's ordfører, der havde læst en artikel i Information om, at danskerne er skeptiske over for genteknologien og på et rimeligt højt informationsniveau.

Jeg fandt den artikel. Jeg synes faktisk ikke, der står, at danskerne ved meget om det. Der står, at de ved mere, end man gør i andre lande, men det er jo ikke helt det samme. Jeg synes faktisk, informationsniveauet er utrolig lavt, og jeg tror virkelig, at de grønne organisationer har